

POKÓJ i DOBRO

Gazetka Rzymskokatolickiej
Parafii św. Franciszka z Asyżu
Borki Wielkie – Borki Małe –Broniec

Adres: Borki Wielkie, ul. Ojca Alarda 3, 46-300 Olesno, tel. 34 359 60 76

www.parafiaswfranciszka.pl

e-mail: parafiaborkiwielikie@gmail.com

NOTKA INFORMACYJNA: „Gazetka parafialna: POKÓJ I DOBRO jest wydawana przez Rzymskokatolicką Parafię pw. Św. Franciszka z Asyżu w Borkach Wielkich i jest przeznaczona wyłącznie do użytku wewnętrznego członków tej wspólnoty parafialnej”.

Nr 3

II NIEDZIELA ZWYKŁA

19.01.2025

Refleksja

Każdego dnia jesteśmy bombardowani cudownymi receptami na szczęście. Wystarczy kupić jakiś produkt, skorzystać z wyjątkowej promocji czy udać się po poradę do eksperta. Wydaje się, że kupno poradnika za kilkanaście złotych to niebyły wielki wysiłek. W tym miejscu pojawiają się jednak ważne pytania: skoro tak łatwo jest zdobyć w życiu szczęście, to czemu tylu ludzi wokół nas czuje się samotnych, opuszczonych, pozbawionych miłości? Czym jest prawdziwe szczęście i kto tak naprawdę się o nie troszczy? Czy jest ktoś, komu tak naprawdę zależy na naszym szczęściu? W czym możemy odnaleźć prawdziwe szczęście? Jezus, który jest gościem na weselu w Kanie Galilejskiej, dokonuje uświęcenia miłości ludzkiej i ziemskiej. Ten, który jest Miłością, czyni pierwszy cud, czyli pouczający znak dla uczniów, a potem dla całego Kościoła. Chrystus pokazuje w ten sposób, że jeżeli człowiek nie chce, aby jego szczęście trwało tylko przez chwilę, musi zacząć budować go od mocnych fundamentów. Jezus przypomina, że miłość nie ogranicza się do sentymentu, uczuć, emocjonalnej bliskości, ale wyraża się w konkretnym czynie. Pokazuje, że chrześcijanin w dążeniu do szczęścia nie może pominąć miłości, która poszukując dobra ukochanej osoby staje się wyrzeczeniem i jest gotowa do poświęceń. Wydarzenie z Kany Galilejskiej ma mieć swoje odbicie w życiu chrześcijańskiej rodziny. Jezus pokazuje, że rodzina jest czymś pełnym, jeśli w niej jest obecny Bóg. Nigdzie Bóg nie chce tak mieszkać, jak w rodzinie, w sercach każdego z jej członków. Nieobecność Boga w rodzinie oznacza jej klęskę, zatracenie jej istotnego celu. Dramaty wielu współczesnych rodzin są tego wymownym przykładem. Ojciec i matka są pierwszymi znakami samego Boga na ziemi. Bóg wybrał te znaki, by przez nie objawiać człowiekowi swoją miłość. Ilu klęsk uniknęłyby rodziny, gdyby żyły według tej Bożej myśli. „W moim domu rządził tylko pieniądz. Wszyscy żyli w nim dla pieniędzy. Ja popełniłem zbrodnię” – pisze w swoim pamiętniku jeden z więźniów na krótko przed egzekucją. „Nie daliśmy nic naszym dzieciom, jeśli nie nauczyliśmy ich wartości, dla których trzeba żyć – mówi w dyskusji pewien wspaniały ojciec. Czyż pod tymi słowami nie powinien się podpisać każdy ojciec rodziny i każda matka? Dla „sprovokowania” cudu potrzebne jest posłuszeństwo Jezusowi, który jest autentycznie zatroskany o szczęście człowieka, o moje szczęście. Słudzy weselni wykonali absurdalne polecenie napełnienia stągwi wodą, choć pewnie w ich mniemaniu nie przybliżało to ani o krok rozwiązania problemu. Ze strony Jezusa możemy spodziewać się nakazów równie absurdalnych: „kochaj nieprzyjaciół”, „przebacz krzywdzicielowi”, „wspomóż ubogiego”, „szanuj wrednych rodziców”, „zachowaj czystość przedmażeńską”, „bądź uczciwy wśród skorumpowanych”, „nie kłam tym, którzy ciebie okłamują”, „pójdź za Mną”. Takie wezwania zawsze wydają się „nie na czasie”. Usłyszysz je w momencie, kiedy wolałbyś zapomnieć o Dekalogu i Ewangelii. A może dziś Jezus zwraca twoje oczy na cud, który w czasie Eucharystii dokonuje się na ołtarzu. Jaki wpływ będzie miał on na życie twoje i twoich bliskich?

ks. Leszek Smoliński

Patron tygodnia – 22 stycznia - Święty Wincenty, diakon i męczennik

Wincenty (zwany najczęściej Wincentym z Saragossy, ale także spotykany jako Wincenty z Aragonii, Wincenty z Huesca, Wincenty Tourante) urodził się w III w. w hiszpańskim mieście Huesca w znakomitej rzymskiej rodzinie. Był archidiakonem w Saragossie. Powierzono mu opiekę nad ubogimi oraz zarządzanie dobrami diecezji. W czasie prześladowań chrześcijan za cesarza Dioklecjana został aresztowany i wtrącony do więzienia. Poddawano go torturom, aby wyrzekł się wiary, a także wydał dobra kościelne. Podobnie jednak jak inny diakon, św. Wawrzyniec w Rzymie, tak i św. Wincenty zniósł bohatersko wszystkie męki. W opisach hagiograficznych można przeczytać, że przywiązano go do szafotu i naciągano tak mocno, że kości wyrwano ze stawów. Żelaznymi grzebieniami rozrywano mu ciało, pieczono na wolnym ogniu i przypalano żelazem. Tak poraniony, miał być wrzucony do pomieszczenia wypełnionego pokruszonymi skorupami, w którym męczennik całą noc śpiewał hymny na cześć Stwórcy. Zobaczywszy to, strażnik więzienny nawrócił się. Wincentego skazano ostatecznie na śmierć przez ukrzyżowanie. Miało to miejsce w Walencji 22 stycznia 304 roku. Otoczono go czcią nie tylko w Hiszpanii (Saragossa i Walencja), ale w całej Europie. Już w wieku V miał kościoły pod swoim wezwaniem. Jedną z najśłynniejszych świętyń poświęconą Wincentemu z Saragossy jest największy kościół w Szwajcarii - katedra w Bernie (Berner Münster). Jego imieniem nazwano przylądek w Portugalii, w prowincji Algarve - najbardziej na południowy zachód wysuniętą część Europy (Cabo de São Vicente). W połowie XV wieku jego imieniem nazwano jedną z Wysp Zielonego Przylądka na Atlantyku. Ciało diakona Wincentego, umęczone w Walencji, przeniesiono do Saragossy, a część rozdzielono po innych miastach (otrzymały je m.in. Paryż, Poitiers i Rzym). Z Saragossy przeniesiono relikwie do Castres w Langwedocji w obawie przed Maurami w roku 864. Niestety w XVI w. zostały one spalone przez kalwinów. Święty Wincenty jest patronem Portugalii i Lizbony oraz wielu hiszpańskich miast, a także leśników, drwali i rolników oraz wytwórców i sprzedawców wina.

Wierzę w Kościół – katechezy o Domu Bożym dla nas cz. 112.

Stan człowieka w takiej sytuacji oznacza upływ Bożego życia i dobrze go ilustruje sytuacja kobiety cierpiącej na krwotok (Mk 5,25–34). Podobnie, jak w jej przypadku, człowiekowi grzesznemu nie są w stanie pomóc żadni kościelni znachorzy ani jakiś program odnowy. Trzeba podejść do Chrystusa tak blisko, by Go dotknąć i by wyszła zeń uzdrawiająca moc. To wymaga nawrócenia, tzn. radykalnej zmiany myśli, że nasze zdrowie nie leży w ludzkich wysiłkach i projektach, lecz w Bogu. Wyłącznie dzięki Niemu możemy stać się znów tym, kim jesteśmy od dnia chrztu. Trzeba tylko – jak owa niewiasta – podejść do Jezusa, wyjawić Mu całą prawdę o sobie, bez obaw i lęku, w postawie całkowitego zawierzenia Mu swego życia. Tak okazuje się, że zadanie wdrażania w życie darowanej Kościołowi świętości oznacza dla nas wszystkich zadanie kroczenia drogą uświęcenia. Chodzi o kroczenie „drogą żywej wiary, która wzbudza nadzieję i działa przez miłość” (KK 41). Na tej drodze wszyscy członkowie Kościoła muszą uznawać się za grzeszników i stale podejmować pokutę i odnowienie, otwierając się na pełnię środków zbawienia przekazanych Kościołowi. Celem nie jest tylko poprawne życie, na miarę Bożych przykazań, ale rozwój życia Bożego w nas, rozwój duchowości, czyli tego wszystkiego, co z Chrystusowego Ducha, odpowiednio do Pawłowego pouczenia, że kto nie ma Ducha Chrystusowego ten do Niego nie należy (por. Rz 8,9). Szczególna odpowiedzialność w tym wszystkim spoczywa na tych, którzy posługują środkami zbawienia, czyli na pasterzach. Służbę swoją powinni pełnić „zbożnie i ochoczo, z pokorą i męstwem” (KK 41).

bp Andrzej Czaja

INTENCJE MSZALNE 19 – 26.01.2025 /BM/

II NIEDZIELA ZWYKŁA (19.01)

8.00. Do Miłosierdzia Bożego za ++ Tomasza i Jadwigę Lukosik z rodzicami i rodzeństwem, ++ Józefa i Jadwigę Szopa. Za ++ z pokrewieństwa i za dusze w czyśćcu cierpiące.

10.00. Do Miłosierdzia Bożego za ++ rodziców Rocha i Walerię Gielsok, ++ z pokrewieństwa Gielsok, Węgiel, Neumann.

PONIEDZIAŁEK (20.01)

18.00. Do Dzieciątka Jezus i św. Rodziny z podziękowaniem za otrzymane łaski z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo, zdrowie, opiekę i dary Ducha Świętego dla wnuka.

WTOREK (21.01) Wspom. obow. św. Agnieszki

18.00. Przez wstawiennictwo św. Anny i św. Joachima w intencji Babć i Dzików naszej Parafii.

SOBOTA (25.01) ŚWIĘTO NAWRÓCENIA ŚW. PAWŁA, APOST.

18.00. Do Miłosierdzia Bożego za + męża Pawła z rodzicami i rodzeństwem, za ++ rodziców Zofię i Józefa z dwoma synami Helmutem i Pawłem, za + Józefa i Jana i ++ z pokrewieństwa.

III NIEDZIELA ZWYKŁA (26.01)

8.00. Do Miłosierdzia Bożego za + męża Jana, za ++ rodziców, teściów, rodzeństwo z obu stron, za ++ z tych pokrewieństw i dusze w czyśćcu cierpiące.

10.00. Do Miłosierdzia Bożego za ++ rodziców Marię i Alfonsa Gajek, za + Józefa Sklorz i za ++ z rodzin Gajek, Sklorz.

**OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE 19 – 26.01.2025 /BM/
II NIEDZIELA ZWYKŁA (19.01)**

W Borkach Wielkich o godz. 15.00 zapraszamy na wspólne kolędowanie z Orkiestrami z naszej okolicy.

PONIEDZIAŁEK (20.01)

O godz. 18.00 Msza św. szkolna.

WTOREK (21.01) Wspom. obow. św. Agnieszki

Dnia 21 stycznia przypada Dzień Babci, a we środę, 22 stycznia – Dzień Dziadka. Pamiętajmy o nich i módlmy się za naszych kochanych dziadków, tych żyjących i tych, którzy odeszli już do Pana. Tak wiele im zawdzięczamy. Niech naszym podziękowaniem będzie modlitwa, ofiarowana Komunia św. i serdeczna pamięć.

O godz. 18.00 Msza św. w intencji Babć i Dziadków naszej Parafii.

SOBOTA (25.01) ŚWIĘTO NAWRÓCENIA ŚW. PAWŁA, APOST.

Msza św. o godz. 18.00.

III NIEDZIELA ZWYKŁA (26.01)

Msza św. o godz. 8.00 i suma o godz. 10.00.

Nie będzie nabożeństwa o godz. 15.00.

W Borkach Wielkich: W przyszłą niedzielę o godz. 15.00 nabożeństwo przed żłóbkiem w języku niemieckim.

Zapraszamy do wspólnego kolędowania w języku serca.

Inne ogłoszenia:

1. W zakrystii są do nabycia: drogi do Nieba i przyjmowane są intencje mszalne.

Dziękujemy za życzliwość oraz za złożone dary. Wszystkim życzymy spokojnej i błogosławionej niedzieli oraz całego tygodnia.